

**2002:9 Interpellation av Leif Rönngren (s) om
trångboddheten för gamla på stadens
äldreomsorgsverksamheter**

Under föregående år gjorde länsstyrelsen inspektioner på samtliga äldreboenden och sjukhem i Stockholms län. Tyvärr fann man att nio av de totalt 55 inspektionerna innehöll stark kritik när det gäller bostadsstandard och storleken på grupper. Sju av dessa återfinns i Stockholm stad.

Överlag får stadsdelarna Norrmalm, Hässelby/Vällingby och Enskede/Årsta mest kritik. Kritiken består i att de äldre på flera boenden inte har tillgång till eget rum och eget hygienutrymme. Det bryter mot alla intentioner som regeringen haft sedan införandet av ädelreformen. Vidare är länsstyrelsen kritisk till att vissa boenden blandar dementa som bor permanent med tillfälliga vårdtagare. Det skapar förvirring bland de gamla och ger personalen svåra situationer att bemästra.

En annan erfarenhet som framkommit är att läget dessutom förvärras i en del fall där ombyggnation är planerad.

Valfrihet och mångfald är ledord som vi alla använder oss av. I praktiken visar det sig dock ibland att det inte finns någon substans bakom orden. Ett exempel är rättigheten att så ofta man vill gå ut och promenera. Tyvärr visar inspektionerna på att tiden inte räcker till för sådan, egentligen självklar aktivitet på alla ställen.

Med hänvisning till ovanstående vill jag ställa följande frågor till det ansvariga borgarrådet:

1. Vilka strategier har Du som ansvarigt borgarråd för att komma tillrätta med missförhållandena? Vilka verktyg ska Du ge de berörda stadsdelarna och de aktuella verksamheterna?
2. Anser Du att det är ok om två äldre vill välja att bo tillsammans på ett äldreboende även om de inte är sambo eller gifta?

3. Vilken beredskap finns för att undvika trångboddhet och för stora grupper, när det gäller framtidens äldreomsorgsverksamheter i staden, med tanke på att äldreomsorgspenget förutsätter en överkapacitet av boendeplatser?

Stockholm den 4 februari 2002

Leif Rönngren